סיפור על עכבר בשם

הקטור

קסימיר ואנדראה הסאינוביץ

העיר שבה חי הקטור הייתה כמו כל
עיר אחרת בעולם. הקטור היה תושב
עיר כמו כל תושבי ערים אחרות.

הוא קם כל בוקר מוקדם.
בדרכו לעבודה הוא נתקע
בפקקי תנועה ושם בזבז
שעות ארוכות.

הוא עבד בבית חרושת לגבינה. בית
חרושת זה יצר את הגבינה הטובה ביותר
בכל העיר. הוא היה עובד נבון ועבד קשה.

רעש העיר הפריע
לו לישון ולא נתן
לו לנוח בלילות.
אמבטיה נעימה
עזרה לו לפעמים
להירדם, אך
מנהגי הילדות שלו
לא תמיד עזרו.

הוא חזר עייף מעבודתו
אל הדירה הקטנה
הריקה שלו.

לעתים קרובות הוא הסתכל על העיר מהחלון. כל כך הרבה עכברים גרו כאן והוא היה בודד כל כך.

מתוך העבודה הקשה,
חוסר השינה והבדידות
הוא הבין בסוף כי אינו
מאושר בחייו.

לילה אחד היה עוד ער
מאוחר. לפני שנרדם חשב עוד
"עלי לשנות את אורח חיי."

הוא היה עקבי בהחלטתו ולמחרת עזב
את דירתו ואת עבודתו.
הוא ארז את החפצים ועזב את העיר.
זאת הייתה החלטה אמיצה.
בדרך הוא הגיע לעיירה קטנה שם בירכו
אותו התושבים למרות שלא הכירו אותו.

בחסכונותיו בנה לו בית
והתנהל בו. "עכשיו אני
צריך רק למצוא לי מקום
עבודה" אמר לעצמו.
הייתה לו הרגשה טובה
ונעימה במקום החדש.
למחרת יצא לחפש
עבודה.

נראה לו כי זה מקום טוב
להתחיל בו חיים חדשים.

הוא הגיע לבית חרושת קטן לגבינה.
"שלום" אמר לבעלת המקום "שמי הקטור ואני מחפש עבודה."
"שלום" אמרה היא "שמי לאונטינה ויש לי מקום עבודה למי שיודע לעשות גבינה."
"זה בדיוק אני. עבדתי בבית חרושת גדול לגבינה במשך שנים, ואני מומחה לדבר" אמר הקטור.
"אז הנה מקום העבודה שלך" ענתה לאונטינה.

עכשיו הקטור לא בזבז זמן על הליכה ונסיעה לעבודה. נשאר לו יותר זמן לעצמו ולחברים החדשים שלו. הוא ישן היטב וקם בבוקר רענן. כל יום היה מאושר יותר.

במיוחד הוא אהב את מקום
העבודה החדש. לאונטינה הייתה
נבונה ושמחה, שקדנית
ומתחשבת. בהשפעתה הקטור
השתנה ונעשה יותר דומה לה.

הם דיברו זה עם זו על
שיפורים בעבודה ובטיב
הגבינה שלהם. הגבינה
יצרו התפרסמה בכל
האזור ומוכרת
הייתה כגבינה של
לאונטינה והקטור.

לאונטינה נהנתה מעזרתו של הקטור, כי עכשיו נשאר לה יותר זמן לעצמה. היא התחילה לבלות יותר זמן בחברתו שלו, ובמשך הזמן הם עשו את הכל במשותף.
כולם הכירו את הקטור ולאונטינה.
כולם הכירו את הגבינות ותוצרת חלב אחרת שלהם.
כולם ידעו שהם מאוהבים זו בזה, ורק הקטור לא ידע זאת.

לילה אחד, הקטור שכב יחד עם לאונטינה בדשא, והם הביטו בכוכבים שבשמיים. ופתאום הקטור הבין כמה שהוא אוהב את לאונטינה.

"האם תתחתני אתי?" שאל.

"חשבתי שלעולם לא תשאל" היא אמרה מאושרת "כן, אתחתן אתך הקטור הקטן שלי."

וכך, אחרי תקופת החיים ארוכה של בדידות ועצב הקטור נעשה העכבר המאושר ביותר בכל העולם.